

Gyülekezeti csendeshét Balatonszárszón (július 9-13)

Ez az év sorozatban a nyolcadik balatonszárszói csendeshetet hozta el gyülekezetünk számára, amit 2023-ban nem követ a kilencedik. Nem azért, mert már nem vágyánk oda vissza. Hanem azért, mert egyszerűen kitelt ott az időnk a Mester-utcai gyülekezettel. Isten 2023-ra mást készített el számunkra, és azt Tahiban készítette el.

BETHLEN GÁBOR
Alap

A búcsú évében Isten nem kényeztetett el bennünket jó idővel. Talán azért, hogy ne fájjon annyira a szívünk, hogy nincs lehetőségünk visszamenni. Nem volt pancsizás, napfürdőzés, ugrálóvárzás, vízibiciklizés: semmi olyan extra élményben nem volt részünk, amit csak a Balatonnál érhetünk el. De kijutott mindenből, ami viszont alapvetően fontos egy gyülekezeti táborban: az Istennel és a testvérekkel való lelki közösségből, igehirdetésből, dicsőítésből, beszélgetésekből. Bövelkedtünk abban a kényelemben is, amit a teljes ellátásban és a szállásban kaptunk. Volt két pazar kirándulásunk a délutáni szabadidőben Zamárdiba, illetve Somogyországba. Nem beszélve arról, hogy még egyszer az ezúttal is lelkes Mester-utcás szurkolótábor előtt (élén Anikó néniel), bizonyíthatták fiaink a mátyásföldi ifjaknak, hogy nem akármilyen ám a kelet-magyarországi virtus, ha beton-fociról van szó.

A lelki alkalmak a pár éve kialakított rendben követték egymást: Reggeli áhítat imaközösséggel csoportokban, délelőtti igeszolgálat, előadás, majd csoportbeszélgetések. A napi záró lelki alkalom az esti áhítat volt.

A reggeli áhítaton a Bibliaolvasó Kalauz alapján Ezsdrás könyvének 9. és 10. részét tárgyaltuk, s központi témánk napokon keresztül az volt, hogyan tud Isten népe ragaszkodni Isten tisztaságához, különös tekintettel a nem Isten népéhez tartozókkal folytatott közeli kapcsolatokra. Nehéz téma, sok-sok dilemmával, érintettséggel, könnyekkel.

Vincze András lelkipásztorunk a délelőtti szolgálataihoz a missziói parancs alapigéjét választotta mottóul: „Menjetek el és tegyetek tanítványokká minden népet” Máté 28,19a. Személy szerint nagyon elgondolkoztam azon, hogy tulajdonképpen az Úr Jézusnak ezek voltak az utolsó szavai. Ennyire fontos a missziói parancs. Nem „egy” feladat a sok közül egy keresztyén ember számára, hanem „a” feladat. Ha ezt nem tesszük, haszontalanok vagyunk, ami az üdvtörténet kibontakozását illeti. Pedig Isten perspektívájából tekintve az üdvtörténet mindenekfölött fontos. Szívünkre lett helyezve, hogy kinek szól a missziói parancs (nekünk valamennyiünknek), hogy milyen motivációval végezzük a missziót (abban a tudatban, hogy az elvi értelemben helyes, és nem az eredményt lesve), hogy kik felé induljunk azzal (a világ felé), mi célból (a gyülekezetbe tagozást célnak tekintve), és hogyan (a Szentlélek vezetése által).

Iván Barna lelkipásztorunk esti áhítatai Naámán történetét elevenítették meg: Isten eszköze, a neve jelentése szerint kedves és jó ember, aki által Arámot megszabadította az Úr, hogyan bízta el magát, és fordul ki magából olyannyira, hogy gyermekeket ejt rabul, majd a betegsége hogyan tanítja alázatra és engedelmességre, hogy aztán egyetlenként a népéből megtisztulhasson – a leprából való testi tisztuláson is túl.

Az utolsó esti áhítat után a csoportok műsorai következtek. A szívvel-lélelkel felkészült csoportok ajándékaiból gyémántként ragyogott ki a gyermekek kórusa, akik tiszta csengő hangon, mint az angyalok, énekelték a „Meghívtál, hogy vízre lépjek” éneket. Ez a Krisztusra tekintve még vízen is járni képes, de nélküle elmerülő Péter példáját megidézve emeli fel a hallgató tekintetét és lelkét.

A műsorok után az idén nem mentünk ki az udvarra, nem próbálkoztunk tűzzel, hanem a teremben maradva folytattuk az együttléte énekekkel, és a Lélek diktálta megszólalásokkal. Nagyon megható volt például Csaba testvérünk bizonyágtétele, aki arról vallott, hogy a családjukat a táborban érő testi megpróbáltatások (balesetek és gyengélkedések) ellenére ők nemhogy eltántorodtak volna, de még jobban megerősödtek azzal kapcsolatban, mennyire fontosak ezek a közösségi együttlétek.

Másnap a délelőtti alkalmat, és az egész hetet úrvacsoraközösség koronázta meg. Az ebéd utáni búcsú perceiben nem gondoltunk arra, hiszen még nem is tudtuk, hogy vége ennek a balatonszárszói sorozatnak, legalábbis egy ideig biztosan.

Hálások vagyunk Istennek minden percért, amit ott tölthettünk, a hosszú évek alatt, és most az idén is, 2022-ben. Találkozzunk jövőre Tahiban!

MEGVALÓSULT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

Molnárné dr. Kovács Judit

Egyházmegyei ifjúsági hétvége

Augusztus második hétvégéjén gyülekezetünk ifjúsága Berekfürdön a Megbékélés Házában megrendezett ifjúsági hétvégén vett részt. Az Debreceni egyházmegye hat gyülekezetéből 58 fiatal találkozott református kortársaival és Isten üzenetével, féltő szeretetével. Az ifjúsági hétvége témája a „kapcsolatainkat” járta körül.

Az első előadást Keresztyén Károly újlétai lelkész tartotta „Milyenek a kapcsolataink?” címmel. Az előadás alkalmat kínált arra, hogy minden résztvevő végiggondolja hányféle kapcsolat, kapcsolatrendszer van jelen az életünkben. Családon, iskolán és közösségi oldalakon hány olyan közösségnek vagyunk a tagja, ahol kapcsolatot ápolunk, vagy éppen nem ápolunk. Az ötödik parancsolat - mint megszgye a törvény két kőtablája között -, kapcsolataink összefonódásáról is tanít, hiszen Istenhez való viszonyunk meghatározza szüleinkhez és embertársainkhoz való viszonyulásunkat is. Akinek rendezett kapcsolata van Istennel és így önmagával is, az képes arra, hogy tisztelje szüleit, előljáróit vagy vezetőit. Kapcsolataink rendezettsége vagy rendezetlensége testvéreinkhez való viszonyunkat is nagyban meghatározza, ami tágabb viszonyrendszerben értelmezve iskolatársainkkal, később pedig majd munkatársainkkal való közösségünket is befolyásolja. Keresztyén Károly kiemelte, hogy a kortársakkal való kapcsolattartás nagyon fontos a fiatalok számára, de nem mindegy, hogy kivel „lógunk együtt”, mert a jó barát jóra vezet, a rossz barát nem. Barátságaink próbáját így írja le a Példabeszédek könyve; „Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik.”

Az előadásban szó esett a közösségi hálók megtevesztő rendszeréről, miszerint ott általában csak ismerőseink sikereivel találkozunk, kudarcával, küzdelmeivel alig. Ez az idilli kép torz önértékeléshez vezet, mert saját életünk valóságában kudarcokkal és nehézségekkel is szembesülünk, néha pedig úgy érezzük, hogy a nehézségek megélése csupán a mi osztályrészünk.

A szombat reggeli áhítatot a Mester utcai gyülekezet beosztott lelkésze – mint a legtöbb ifjúval érkező csoport vezetője -, én tartottam.

A bűneset történetében néztük meg, hogy hullik darabjaira Isten és ember kapcsolata. Az Isten akarata ellen lázadó emberpár életében megjelenik a szégyen. Elrejtőznek az őket kereső Isten elől. Először falevelekkel, később pedig hazugságokkal próbálják takargatni magukat, végül a felelősség áthárítása következik, először egymásra, végül Istenre. A Biblia bűn fogalma céltévesztést jelent. Amikor eltévesztjük kapcsolataink, életünk és hivatásunk célját, megjelenik a szégyen, a szégyennel együtt a bujkálás, a titok. A lelepleződéstől és számonkéréstől való félelem nem csupán Istentől távolítja el az embert, hanem embertársától is. Ebben a helyzetben óhatatlanul megjelenik a hazugság, mert az ember nem akarja beismerni önmaga előtt sem, hogy elbukott.

Minden céltévesztés, minden szégyen, minden titok és hazugság rombolja a kapcsolatainkat. Elidegenít Istentől és a másik embertől, míg végül magányossá leszünk, pedig tudjuk, nem jó az embernek egyedül lenni.

A Debreceni Református Egyházmegye Ifjúsági hétvégét szervez

A szombat napi előadáson Bozsóky Jonathán, kokadi lelkész a „Kapcsolatra lettünk teremtve.” gondolatot járta körül. Az, hogy kikkel és mivel vagyunk kapcsolatban, hatással van kapcsolataink mélységére és minőségére is. Istenhez való kötődésünk az alapja minden értékes kapcsolatnak.

Az utolsó előadásban Bogáti Attila egyetemi lelkész „Párkapcsolatban.” című, tabukat feszegető, az ifjúságban kimondatlanul is jelen lévő kérdésekre adott igei választ. Jákób és Ráhel kapcsolatán keresztül ismertük meg a házassághoz vezető utat. Jákób hét, majd újabb hét évig szolgált a szeretett nőért, de e hosszú idő csak néhány napnak tűnt számára. Életünk és boldogságunk meghatározó része annak megtanulása, hogy nem kaphatunk meg mindent azonnal. Az otthon biztonsága, szüleinkkel való kapcsolatunk meghatározza, hogy vágyainknak kontrollt tudunk-e szabni, megtanuljuk-e elviselni azt a lelkiállapotot, amikor vágyainkat korlátoznunk, háttérbe kell szorítanunk. A mai veréb és a holnapi túzok közötti választás nehézsége igaz a párkapcsolataink minőségére is. A hit és bizalom Istentől kapott ajándéka tesz képessé bennünket arra, hogy kiérdemeljük, kivárjuk és a megfelelő keretek között éljük meg a másik emberrel való legbensőségesebb viszonyunkat.

A hét lezárása a vasárnap délelőtti istentisztelet keretében a bereklódi református templomban történt, ahol Dr. Kállai Imre „a gazdag és Lázár” példázata alapján hirdette az evangéliumot.

Hisszük, hogy a régi barátokkal való találkozás, más gyülekezetek ifjúságának megismerése, a játékos vetélkedők, strandolás, szalonnasütés, tánctanulás a lelki épülés mellett gyülekezetünk ifjúságának közösségeit is erősítette. Isten előtti hálaival köszönjük meg e hétvége minden áldott gondolatát, mely hitünk és reményünk szerint gazdagította fiataljaink lelkét, formálta Istennel és egymással való kapcsolatukat és egyéni életségüket. Szeretettel, hálás szívvel köszönjük a szervezők és résztvevők munkáját is. Soli Deo Gloria!

*Iván Barna Zsolt
beosztott lelképásztor*

A toronyóra

Dédapám ifjú korában, mint általában a fiatalok, nagyon szeretett szórakozni, bálba járni. Egy eldugott kis szatmári faluban lakott, ahol ritka volt az efféle multság.

Egy forró, nyári napon híre ment a faluban, hogy estére bált rendeznek. Sok könnyörgés árán engedélyt kapott a mulatásra, de este tíz órára haza kellett érnie. Nyári időszak lévén, nagyon sok volt a munka a mezőn. Gyűjtés, aratás, kapálás, amikből természetesen az egész családnak ki kellett vennie a részét.

Ám dédapám a multságban igen jól érezte magát, eszébe sem volt tíz órakor hazaindulni. Szebbnél szebb lányokat forgatott, húzta a cigánybanda a talpalávalót. Éjfél után surrant haza, csendben, észrevétlenül bújt az ágyba. Hanem az apja csak megneszelhetett valamit, mert megkérdezte:

– Hány óra van, fiam?

– 10! – vágta rá dédapám.

Ekkor a közelben lévő templom toronyórája megszólalt és ütötte az 1-et.

– Hogy vóna 10, mikor most ütötte az óra az 1-et? – kérdezte az apja.

– Apám, hát a 0-t nem ütheti! – felelte dédapám megnyugodva.

Ezt a humoros történetet Tiszaberken mindenki ismerte. Sokáig emlegették egymást közt az emberek.

Marofka Bálint
gyülekezeti tag,

gyermekistentisztelet

Őszi hitmélyítő hétvége Berekfürdőn

Nagy örömmre szolgált, hogy idén is részt vehettem a berekfürdői gyülekezeti hétvégén, amely november 18–20. között került megrendezésre.

A gyülekezeti tagok jóvoltából mindenki autóval juthatott el a helyszínre, így a rossz idő ellenére épségben és jó hangulatban érkeztünk meg. Az estét vacsorával kezdtük, amit lelki táplálék követett. A hétvége Dániel könyvének 5. fejezete köré épült, Isten szavát lelkészeink; Vincze András és Iván Barna tolmácsolták nekünk. A már bevett szokásnak nevezhető csapatjátéknál idén ismét a legifjabbak csapata vitte a pálmát (és az ajándék tollakat) – bár utóbbiból mind a 31 résztvevőnek jutott. Természetesen az iges kártyák sem maradtak el, az esti programot pedig a sokak által várt éjszakai fürdőzés koronázta meg.

Az igazi (lelki) élet viszont csak szombaton kezdődött! Reggel áhítattal indítottuk a napot, utána igeszolgálat következett, amit egy reflektáló csoportbeszélgetés kísért. A délutáni szabad program keretében ki-ki megtalálhatta a számára megfelelő rekreációs tevékenységet. A fürdőzés, játék és pihenés mellett a tepertő nélküli Tepertő Fesztiválra is sokan kilátogattak, így az ember lépten-nyomon ismerős arcokra bukkant. Az estét ismét igeszolgálat zárta, ezután opcionális filmezés, imaközösség és társasjáték várta a gyülekezeti tagokat.

Vasárnap reggel megtartottuk az utolsó közös áhítatot, a záró ebéd előtti utolsó programként pedig úrvacsorával egybekötött istentiszteleten vettünk részt. Búcsúzóul Miklós bácsi örvendeztetett meg minket némi házi készítésű nassolnivalóval, nehogy vészes mértékben lecsökkenjen a vércukorszintünk a hazaút során. Külön köszönet illeti a lelkes és szorgalmas énekeseket (Iván Barna, Lelesz Miklós), továbbá csellistánkat (Orosz Anna) és a vasárnapi kántorunkat (Dobrossy Zoltán) szolgálatukért.

A hétvége fő üzenete az alábbiakban foglalható össze: Ahogy Belszár királyt Isten megmérte és könnyűnek találta – lásd a falra írt szöveget: „Mene, Mene, Tekel, Ufarszin!” –, Isten írott szava, a Biblia ma is megméri és megítéli az ember gondolatait. Saját erőből egyikünk sem állhat meg előtte, mindannyian könnyűnek találhatunk. Azonban, ha megalázzuk magunkat, Ő kész bocsánatát adni, hiszen minden ítéletben ott van a kegyelem; a megbánás és Istenhez fordulás lehetősége életünk utolsó másodpercéig, vagy amíg Jézus újra vissza nem tér.

Éljünk hát ezzel a kegyelemmel, és bátran adjuk tovább ezt a jó hírt a ránk bízottaknak!

*Jánószky Anna Erika
gyülekezeti tag*

A templom belső felújítása

KÉSZÜLT MAGYARORSZÁG
KORMÁNYÁNAK TÁMOGATÁSÁVAL

2022.

A Mester utcai templom 1938-ban épült. Az idő vasfogai folyamatosan koptatják templomunkat. Valamikor elégségesek kisebb javítások, valamikor pedig nagy munka szükséges ahhoz, hogy a templom szemet gyönyörködtető állapotban lehessen. Folyamatosan romlott a belső állapot. Az ember hajlamos arra, hogy hozzá szokjon ahhoz, ami körbeveszi. Érdekes tapasztalata lehet annak, aki a templomtérből a torony kijáratán megy ki. Mielőtt kilép a templomtérből, nézzen szét. Amikor a torony lépcsőházába belép, nézzen szét. Próbáljuk ki. Aki eddig megcsinálta ezt, azt mondta, feltétlenül csináljuk meg a lépcsőházat is. Amikor a régit és az újat egymás mellé tesszük, akkor látszik igazán a különbség.

2021-ben a gyülekezet elnyert egy pályázaton (EEÖR-KP-1-2021/1-000512, Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt., Egyházi támogatások) 15 millió forintot a templom-belső felújítására. Sajnos nem kizárólag belső festésre volt szükség. Szakemberek megállapították, hogy vizes, salétromos a fal.

Hiába javítgatjuk, csak nagyon rövid ideig marad rajta a javítás. Csupán egy szimpla festés pénzkidobás lett volna. 2021 őszén 3.581.171 forintba került a falak utólagos vízszigetelése. Rengeteg lyukat fúrtak a falak padlóvonala fölé, ezen keresztül injektáltak nagy nyomáson speciális anyagot a falszerkezetben. A régi vakolatot 3m magasságig le kellett verni, mert sókkal voltak telítődve. Új, speciális szellőző vakolatrendszer került a régi helyébe. A falakról le kellett kaparni a festékréteget, mert a régi, enyves technológia nem engedte az új festék felhordását. Egyszerűen felhólyagosodott a régi miatt. A régi ablakok sem maradhattak, mert folyamatosan folyt róluk a víz télen, ami tönkretette az alatta lévő vakolatot. A vasszerkezet is korrodált volt már. 10 ablak lett kicserélve a templom belső terében több, mint 3 millió forint értékben, hőszigetelt és hangszigetelt ablakokra. Ennek fele részét, 1.538.404 forintot, Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata támogatásként adta gyülekezetünknek. Ezúton is köszönjük Polgármester Úrnak és az Önkormányzatnak a támogatást.

A falakra háló került, glettelve és csiszolva lettek, majd festve. A vakolatok cseréje, hálózása, glettelése, festése, állványozása, anyaggal együtt valamivel több, mint 15 millió forintba került. Magyarország Kormánya 15 millió forinttal támogatta ezt a munkát. Ezúton is hálásan köszönjük a támogatás, ami lehetővé tette a belső felújítást. E nélkül a támogatás nélkül a templom belső felújítása nem valósulhatott volna meg. Villanyszerelési, hangtechnikai és asztalosipari munkákra is szükség volt, hiszen el kellett tüntetni a műanyag kábelcsatornákat. A vasbetonba vésést statikai okok miatt nem lehetett megcsinálni. Egy dekorációs elemmel lett megoldva a kábelek elvezetése. Ezeknek a kisebb munkáknak az összege is több, mint 0,5 millió forint. A gyülekezet részéről 2021-2022 években, valamivel több, mint 2,5 millió forint összegben érkeztek adományok. Hálás szívvel köszönjük a gyülekezet tagjainak az adományait. Köszönjük mindazoknak, akik ezeken az adományokon túl segítettek ezt a munkát, melynek értéke jócskán meghaladja az előbbi összeget.

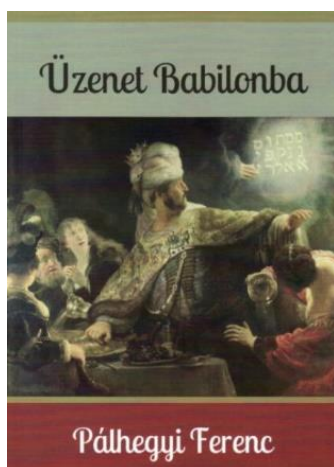
Advent 2. vasárnapján birtokba vettük a templomteret, újra tarthatunk itt istentiszteleteket. Szemet gyönyörködtető és tartós lett a végeredmény. Az új, hangszigetelt ablakoknak köszönhetően a külső zaj nagy része kint marad. A megújult festés tisztaságot ad a templom belső terének. A levegőnek frissessége van, köszönve az vakolatcserének. Reménység szerint a falszigeteléssel megszűnt a vizesedés. Eltűntek a kábelcsatornák és az összes izzó cserélve lett. Hálásak vagyunk Istennek, hogy ezekben a nehéz időkben megújulhatott templomunk belső tere. Soli Deo Gloria!

KÉSZÜLT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

Pálhegyi Ferenc: Üzenet Babilonba

„Íme, az ég felhőin jött valaki, olyan, mint egy emberfia. Az öregkorúhoz ment, és eléje vitték őt. Hatalom, dicsőség és királyi uralom adatott neki, hogy minden nép, nemzet és nyelv őt tisztelje. Hatalma örökkévaló hatalom, amely nem szűnik meg, és királysága nem pusztul el.” Dániel 7, 13–14

Élete utolsó könyvében Pálhegyi Feri bácsi a férfi-női kapcsolatot és annak buktatóit tágabb dimenzióba – a mindenkori társadalom, az emberiség és a szociális problémák közegébe – helyezi. Cseri Kálmán szavaival élve, a mű „hangvétele kicsit keményebb, mint a korábbiaké, (...) nem érzelmes hattyúdal, hanem az őrálló kiáltása veszélyhelyzetben”. Metsző pontossággal veti papírra korunk világias szellemét, és állítja kontrasztba a Biblia által is képviselt házastársi hűséggel. Stílusában ötvöződnek az irodalmi, pedagógiai és lélektani ismeretek, a nevelői tapasztalat és a humor.

„'Hol vagy?' – kérdezi Isten Ádámától.” „Kérdésével azt akarja elérni, hogy a megszakadt kapcsolat helyreálljon.” Ugyanez a kérdés az olvasónak is szól: „Hol vagyunk most – Isten elől bujkálva? És milyen jövőben reménykedhetünk, ha engedjük, hogy Isten megszólítson és megtaláljon minket?” A Biblia egészében véve ennek az isteni kérdésnek a folytatása, kibővítése, és Isten részéről a kapcsolatfelvétel kezdeményezése. A könyv maga is erre igyekszik választ adni.

Ajánlom mindazoknak, akik házasságban élnek vagy házasságkötésre készülnek. Olvassák lassan, figyelemmel, forgassák szívükben a megfogalmazott gondolatokat. Ragaszkodjanak teljes hűséggel Krisztushoz és szívük választottjához.

A kiadvány a Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány gondozásában jelent meg 2015-ben. Gyülekezetünk iratterjesztésében is kapható, ára 1100 Ft.

Gyülekezeti alkalmaink:

Vasárnap	10.00	Istentisztelet
	10.00	Gyermekistentisztelet iskolásoknak (gyülekezeti terem)
	10.00	Gyermekistentisztelet óvodásoknak (karzati terem)
	17.00	Istentisztelet
	18.00	Énekkari próba
Szerda	17.00	Bibliaóra
	18.00	Gedeon ifi (ifjúsági terem)
Péntek	10.00	Nyugdíjasok bibliaköre
	17.00	Konfirmációs felkészítés
	18.00	Fiatalok bibliaköre (templom kisterem)
	18.00	Timóteus ifi (ifjúsági terem)
	18.00	Gyermekalkalom (karzati terem)

Hasznos információk:

Gyülekezetünk címe: Debrecen–Mester utcai Református Egyházközség
4031 Debrecen, Bartók Béla út 1.

Gyülekezetünk telefonszáma: 52/349-768

Honlap: www.refmesterutca.hu

Email: debrecen-mester-utca@reformatus.hu

Egyházközségünk számlaszáma: OTP Bank Nyrt. 11738008-20013396-00000000

Harang–Nyelv Alapítvány számlaszáma: OTP Bank Nyrt. 11738008-20717887-00000000

Harang–Nyelv Alapítvány adószáma: 18559626-1-09 (1% felajánlásához)

Magyarországi Református Egyház technikai száma: 0066 (1% felajánlásához)

Kiadja a Debrecen–Mester utcai Református

Egyházközség Presbitériuma

Felelős kiadó: Vincze András

Grafika: Szilágyi Imre

Technikai szerkesztő: Vincze András

Készült a Litográfia nyomdájában

220 példányban